

РЕШЕНИЕ

№ 12631

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЗДРАВКА Р. ТРЕНДАФИЛОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110145817 по описа за 2022 година

Ищецът „Д...“ ЕАД е предявил срещу ответника С.. обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 411 КЗ вр. чл. 49 и чл. 45 ЗЗД за сумата от 417.12 лв., представляваща изплатеното по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 20.06.2021 г. от виновно противоправно поведение на ответника, изразяващо се в неподдържането и неизправността на пътен участък, част от общинска пътна мрежа, ведно със законната лихва върху претендираната сума от 25.08.2022 г. до пълното изплащане на сумата, и с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 31.05 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2021 г. до 25.08.2022 г. Претендира разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско“ е настъпило застрахователно събитие – застрахованото МПС с марка „Рено Клио“, с регистрационен № ..., попада в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно на територията на гр. София, при движение по ул. „Беримирски извор“ с посока от бул. „Илиянци“ към кв. „Бенковски“, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил.

Твърди, че щетите са на стойност 402.12 лв., като поддържа да е изплатил застрахователно обезщетение в този размер, като е направил ликвидационни разноси по неговото определяне в размер на 15.00 лв.. Твърди, че ответникът носи гражданска отговорност за обезщетените вреди, тъй като има задължение да поддържа общинската пътна мрежа.

Ответникът С.. в законоустановения едномесечен срок е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер като неоснователен и недоказан. Оспорва вида и размера на вредите, както и причинната им връзка с твърдяното противоправно деяние. Навежда доводи за съпричиняване. Оспорва регресното право на ищеца за ликвидационните разноси и оспорва наличието на валидно сключено застрахователно правоотношение.

Претендира разноси, включително и юрисконсултско възнаграждение.

Предявява при условията на евентуалност обратен иск срещу „В.., ЕИК ..., с правно основание чл. 54 във вр. с чл. 49 от ЗЗД за заплащане на сумата от 448.17 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди в размер 417.12 лв. и мораторна лихва в размер 31.05 лв. за периода от 01.12.2021 г. до 25.08.2022 г., както и всички разноси по делото. Поддържа, че „В.. е било длъжно да поддържа процесния участък от ул. „Беримирски извор“ и носи отговорност за неизпълнението на това свое задължение по силата на сключения със С.. Договор № СОА19-ДГ55-402/17.06.2019 г.

Ответникът по обратния иск „В.. не е подал отговор на исковата молба в законоустановения едномесечен срок.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

С определение от 29.03.2023 г., в което е обективизиран изготвеният по делото писмен доклад, съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните обстоятелството, че за отстраняване на щети по МПС с марка „Рено Клио“, с регистрационен № ..., ищецът е заплатил сума в размер на 402.12 лв. и е извършил ликвидационни разходи в размер 15.00 лв.

Установява се от показанията на разпитания по делото свидетел Й. М. Х. (водач на МПС с марка „Рено Клио“, с регистрационен № ...), които показания съдът намира за последователни, непротиворечиви и подкрепящи се от представените по делото писмени доказателства, да са причинени вреди върху застрахования от ищеца автомобил – върху предната броня и спойлера, на 20.06.2021 г., в светлата част на деня около 16:30 ч., при движение в гр. София, по ул. „Биримирски извор“ с посока от бул. „Илиянци“ към кв. „Бенковски“, като управляваното от свидетеля МПС с марка „Рено Клио“, с регистрационен № ... попаднало в голяма дупка на пътната настилка, която водачът не успял да избегне. Свидетелства, че дупката била небезопасна и необозначена, а също и скрита в голяма локва вода, както и че преди инцидента се е движил с около 15 – 20 км./ч.

Във връзка с инцидента собственикът на увредения автомобил е уведомил писмено ищеца за настъпилото застрахователно събитие на 21.06.2021 г., по повод на което е била образувана преписка по щета № 44012132117825, което се установява от представеното по делото уведомление за настъпило застрахователно събитие. Към преписката са приложени опис на претенцията и ликвидационен акт, в който причинените на МПС с марка „Рено Клио“, с регистрационен № ... вреди са оценени на 402.12 лв.

От заключението на изслушаната и приета по делото САТЕ, неоспорена от страните, което заключение съдът намира за компетентно и обективно дадено, се установява, че вредите по МПС с марка „Рено Клио“, с регистрационен № ... съответстват на механизма на ПТП, описан в исковата молба и от свидетеля и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, както и че размерът на щетата, определена по средни пазарни цени, възлиза на 414.96 лв., а с включени ликвидационни разноси – 429.96 лв.

Ищецът е поканил ответника да заплати претендираните суми доброволна с регресна покана, получена от Общината на 15.10.2021 г., но с отговор с изх. № СОА21-ТД26-12258-[1] ответникът е отказал да плати претендираното обезщетение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно иска по чл. 411 КЗ

Съгласно чл. 411 от Кодекса за застраховането (КЗ) с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия, но не се отнася до правата по чл. 50 ЗЗД (в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.) Видно от законовата разпоредба предпоставките за предвидената суброгация са: 1) да е бил сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 2) застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

В настоящия случай посочените предпоставки са налице, доколкото се установи, че на 20.06.2021 г. по време на действието на сключения между ищеца и застрахованото лице договор за застраховка „Каско” е настъпило предвидено в него застрахователно събитие, в резултат на което на застрахованото МПС са били нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение.

Според чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от другото, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

Ответникът не спори, че има задължение да поддържа пътя в безопасно и годно за използване състояние с грижата на добър стопанин; установява се събитието да е настъпило на територията на С..; доколкото собственикът-ответник е юридическо лице, то винаги извършва правни и фактически действия чрез други физически лица, поради това задължението следва да се изпълнява чрез възлагане на други лица. По делото се твърди неизпълнение на това задължение за поддържане в безопасно състояние на улиците, където са настъпили процесните щети, като те са в причинна връзка с това бездействие. С оглед доказателствената тежест в процеса ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно,

където е настъпил инцидентът. Без значение за отговорността на ответника е дали изобщо не са предприемани действия за изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. Ответникът е длъжен като собственик и по силата на чл. 31 Закона за пътищата да поддържа пътната настилка в годно за безопасното □ ползване състояние и това му задължение не зависи от обстоятелството дали е бил уведомен за състоянието на пътя по реда на чл. 165, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Поради това отговорността на ответната страна следва да бъде ангажирана.

Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно кредитираното от съда заключение на вещото лице действителният размер на причинените вреди по средни пазарни цени е в размер на 429.96 лв. - с включени ликвидационни разноси, поради което искът следва да се уважи за предявения размер от 417.12 лв.

Като законна последица от това в полза на ищеца следва де се присъди и законна лихва върху главницата от подаването на исковата молба – 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

По иска с правно основание чл. 86 ал. 1 от ЗЗД.

Искът за заплащане на мораторна лихва върху главницата е основателен. Според чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Денят на забавата се определя съобразно правилата на чл. 84 ЗЗД. Съгласно тези правила при срочно задължение длъжникът изпада в забава след изтичането на срока, а ако задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора. Предвид липсата на установен срок за изпълнение на задължението на ответника, за да изпадне същият в забава е било необходимо да му бъде отправена покана от страна на ищеца по смисъла на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. В конкретния случай такава покана е била отправена по процесната щета на 15.10.2021 г., което се установява от

представеното по делото писмо от ищеца с изх.№О-92-12795/12.10.2021 г. и известие за неговото доставяне (лист 24-25 по делото). Предвид изложеното ответникът е изпаднал в забава, като за претендирания период на забавата от 01.12.2021 до 25.08.2022 г. размерът на дължимата мораторна лихва върху главницата в размер на уважената ѝ част от 417.12 лв., изчислен с помощта на компютърна програма, с която разполага съдът за изчисляване на лихви, възлиза на 31.05 лв., поради искът следва да се уважи за пълния предявен размер.

По предявения обратен иск

При така предявения обратен иск с правно основание чл. 54 във вр. чл. 49 ЗЗД ищецът следва да докаже съществуването на 1. валидно облигационно правоотношение между него и ответника към 20.06.2021 г., във връзка с което ответникът да е бил длъжен да поддържа и ремонтира процесния участък от ул. „Биримирски извор“; 2. неизпълнение на договорните задължения от страна на ответника, 3. размера на вредите и 4. причинна връзка между неизпълнението на договорните задължения на ответника и твърдените от ищеца претърпени вреди.

От събраните по делото доказателства се установява, че между С.. и „В.. има сключен Договор № СОА19-ДГ55-402/17.06.2019 г., с който дружеството се е задължило да поддържа и ремонтира уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на С.. – IV зона, райони „Надежда“, „Нови Искър“ и „Сердика“ (чл. 1, ал. 1 от Договора). Договорът е сключен на 17.06.2019 г. за срок от 48 месеца (чл. 3, ал. 2), от което следва, че дружеството е отговаряло за поддържането и ремонтирането на процесния участък от ул. „Биримирски извор“ към датата на инцидента, доколкото тази улица попада в район „Сердика“.

Не се установява обаче конкретно задължение на ответника да поддържа и ремонтира процесния участък от ул. „Биримирски извор“ към датата на инцидента. В чл. 1, ал. 1, т. 1 от договора е прието, че *„за посочените в списък Приложение 6 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение 6 от настоящия договор ниво на поддържане. ИЗПЪЛНИТЕЛЯТ се задължава да извърши всички дейности, необходими с оглед постигането на изискуемите от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ стандарти на*

изпълнение и качеството на състоянието на пътя, определени от нивото на поддържане.“ В т. 2 от същата алинея е уговорено, че „за цялата останала част от уличната мрежа, включена в обхвата на зоната и извън списъка на Приложение 6, ИЗПЪЛНИТЕЛЯТ се съгласява да извършва необходимите дейности по поддържане и текущ ремонт на база конкретни възлагания при необходимост.“

Тъй като ул. „Биримирски извор“ не е сред посочените в списъка на Приложение № 6, ответникът е имал задължение да я поддържа и ремонтира само при изрични възлагания от ищеца. В тази насока ищецът е приложил към отговора на исковата молба по първоначалния иск цитираното Приложение № 6 и три акта за възлагане на ремонт на пътната настилка на ул. „Биримирски извор“, съответно от 17.06.2019 г., 23.03.2020 г. и 22.04.2020 г. – все дати, предшестващи процесния инцидент. С първото възлагане ищецът е възложил на ответника ремонт на участък с площ 450 кв. м. от ул. „Биримирски извор“, с второто възлагане – 300 кв. м., а с третото – 100 кв. м. И трите пъти е възложен ремонт на пътната настилка с асфалт.

От изложеното следва, че ответникът по обратния иск е имал задължение да ремонтира пътна настилка на ул. „Биримирски извор“ с обща площ 850 кв. м., но не се установява дали дупката, в която процесното МПС е било увредено, попада в границите на тази площ. По данни от картата на Google ул. „Биримирски извор“ се намира между бул. „Илиянци“ и бул. „Лазар Михайлов“, движението по нея е двупосочно и тя е с дължина около 1 400 метра и широчина около 4 метра. С оглед на това общата площ на цялата улица е приблизително 5 600 кв. м. Ищецът не сочи и не доказва за кои участъци от улицата е възложил ремонт и не установява дали процесната дупка на улицата е в обхвата на тези участъци, за които обстоятелства той е длъжен да проведе пълно и главно доказване. За уважаване на първоначалния иск е достатъчно установяването на факта, че дупката се намира на ул. „Биримирски извор“, за поддръжката и ремонта на която С.. отговаря съгласно чл. 31 от Закона за пътищата. За обратния иск обаче общината следва да докаже, че е възложила на ответника или ремонт и поддръжка на цялата улица, или ремонт и поддръжка на този участък от улицата, в който се е намирала процесната дупка. Това не беше доказано в настоящото производство, поради което обратният иск следва да бъде отхвърлен като недоказан.

Относно разноските по производството

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото в размер на 618.00 лв., представляващи сбора от заплатената държавна такса, депозит за вещо лице и свидетел, и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.., гр. София, .., **да заплати на „Д...” ЕАД**, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, .., на основание чл. 411 КЗ във вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, **сумата от 417.12 лв.**, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132117825, образувана при ищцовото дружество, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата и **сумата от 31.05 лв.**, представляваща мораторна лихва върху изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132117825, образувана при ищцовото дружество, за периода от 01.12.2021 г. до 25.08.2022 г.

ОСЪЖДА С.., гр. София, .., **да заплати на „Д...” ЕАД**, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, .., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 618.00 лв.**, представляваща разноски по делото пред СРС.

ОТХВЪРЛЯ предявения обратен иск от С. , гр. София, ул. ..., срещу „В..”, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. ..., за заплащане на сумата от **448.17 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди в размер 417.12 лв. и мораторна лихва в размер 31.05 лв. за периода от 01.12.2021 г. до 25.08.2022 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

